

Юлія Григорівна ЯЦИК*(Харківський національний університет внутрішніх справ, м. Харків)*

ТИПОВІ СПОСОБИ ТА СЛІДИ ДОМАГАНЬ ДИТИНИ ДЛЯ СЕКСУАЛЬНИХ ЦІЛЕЙ

У статті комплексно досліджено типові способи та сліди домагань дитини для сексуальних цілей, що є однією з найскладніших і найчутливіших категорій кримінальних правопорушень у сучасній криміналістиці. Наголошено, що способи вчинення злочину та його сліди є нерозривно пов'язаними елементами криміналістичної характеристики. З'ясовано, що спосіб визначає, які зміни відбудуться в навколишньому середовищі, а сліди, своєю чергою, є матеріальним чи ідеальним відображенням цього способу. Доведено, що такий інтегрований підхід дозволяє сформулювати повну та об'єктивну картину події злочину, що є необхідною передумовою для успішного розслідування. Встановлено, що способи вчинення домагань дитини для сексуальних цілей є ключовим елементом відповідної криміналістичної характеристики, який представлений системою дій правопорушника з підготовки, безпосереднього вчинення та приховування вказаного різновиду правопорушень. Виокремлено та детально охарактеризовано типові способи домагань дитини для сексуальних цілей. Паралельно з аналізом способів, у статті розглянуто типові сліди цих злочинів. Наголошено, що типові сліди домагань дитини для сексуальних цілей охоплюють не лише традиційні матеріальні сліди, а й величезний масив цифрових, психологічних та документальних відображень. Підкреслено, що ефективне розслідування домагань дитини для сексуальних цілей вимагає від слідчих глибокого розуміння нерозривного зв'язку між типовими способами та слідами, що дозволяє не просто виявляти окремі докази, а відтворювати цілісну картину злочинної події, ідентифікувати злочинця та забезпечити належну правову реакцію.

Ключові слова: *криміналістична методика, сексуальна експлуатація, сексуальне насильство, методика розслідування, домагання дитини для сексуальних цілей, криміналістична характеристика, типові способи, типові сліди.*

Постановка проблеми. *Проблематика сексуальних домагань дітей є надзвичайно актуальною та багатогранною, адже вона охоплює не лише правові аспекти, але й соціальні, психологічні та культурні чинники. З огляду на стрімкий розвиток цифрових технологій та зростання використання Інтернету, форми прояву домагань суттєво змінюються, стаючи дедалі витонченішими та потенційно небезпечнішими для молодого покоління. Домагання дітей для сексуальних цілей зачіпає широкий спектр*

злочинної діяльності, включно з вербуванням, маніпуляціями, використанням Інтернет-ресурсів для контактів з дітьми, а також створенням та розповсюдженням матеріалів сексуального характеру.

В сучасному суспільстві важливо не лише розуміти типові способи здійснення таких правопорушень, але й навчитися їх ідентифікувати та вчасно реагувати. Особлива увага має приділятися методам запобігання та формуванню правової культури у підростаючого покоління. Дослідження цієї теми є критично важливим для розробки ефективних підходів до боротьби з сексуальними домаганнями, які враховують як специфічні особливості злочинної діяльності, так і реалії соціального середовища, в якому вона здійснюється.

Проблеми розробки конкретних криміналістичних методик, зокрема методик розслідування кримінальних правопорушень сексуального характеру щодо дітей, регулярно вивчаються як вітчизняними, так і зарубіжними фахівцями з різних галузей юридичної науки. Наприклад, окремі аспекти цієї проблематики висвітлені в роботах М. В. Войчишеної, М. М. Єфімова, В. О. Маляррової, Т. П. Матюшкової, Д. Г. Паляничко тощо. Проте, незважаючи на значний науковий інтерес, слід зазначити, що методика розслідування злочинів, пов'язаних із домаганнями дітей для сексуальних цілей, досі не розроблена, а відповідно не сформована й криміналістична характеристика цих правопорушень.

Метою даного дослідження є детальний аналіз основних способів домагань дітей для сексуальних цілей та слідів.

Виклад основного матеріалу. Типові способи домагань дитини для сексуальних цілей посідають ключове місце у криміналістичній характеристиці цих злочинів. Інформація про способи вчинення будь-якого кримінального правопорушення, включно з досліджуваною категорією, є необхідною передумовою для його ефективного розслідування.

Ба більше, знання типових способів дозволяє не лише зрозуміти механізм злочину, а й висунути обґрунтовані версії щодо особи злочинця. Це можливо завдяки тому, що кожному конкретному способу вчинення притаманні певні механізми утворення слідів. З'ясування цих механізмів у процесі розслідування надає змогу зробити висновки про ключові характеристики особи зловмисника, такі як: наявність професійних навичок (наприклад, знання ІТ-технологій для онлайн-грумінгу); фізичні дані, які можуть бути непрямо відображені у способах впливу чи місці вчинення; психологічні риси (приміром, схильність до маніпуляцій, терплячість, вміння входити в довіру, що проявляється у тривалому «розвитку» жертви)¹.

Таким чином, детальний аналіз способів вчинення злочину та пов'язаних із ними слідів є потужним інструментом для звуження кола підозрюваних і формування профілю особи, здатної на такі дії. У зв'язку з

¹ Пясковський В. В. Спосіб учинення злочину як елемент криміналістичної характеристики насильницьких злочинів проти статевої недоторканності неповнолітніх. *Науковий вісник Національної академії внутрішніх справ*. 2016. № 1 (98). С. 45.

чим не викликає жодних заперечень з приводу актуальності й необхідності виокремлення типових способів домагань дитини для сексуальних цілей. Однак кожне кримінальне правопорушення залишає в навколишньому середовищі певні зміни, через що типові способи домагань дитини для сексуальних цілей слід розглядати у нерозривному зв'язку з типовими слідами. Бо спосіб вчинення злочину та типові сліди є взаємопов'язаними елементами, що нерозривно доповнюють один одного. Спосіб, як поведінковий акт злочинця, безпосередньо формує сліди, а сліди, своєю чергою, є матеріальним чи ідеальним відображенням цього способу. Аналізуючи їх у комплексі, можна отримати значно повнішу та достовірнішу інформацію про подію злочину.

Зокрема, для домагань дитини для сексуальних цілей, враховуючи їхню високу латентність та специфіку, комплексне вивчення способів і типових слідів дозволяє, по-перше, виявити неявні сліди. Особливістю кримінальних правопорушень, передбачених ст. 156-1 КК України є те, що багато з них не залишають традиційних фізичних слідів насильства, але можуть залишати цифрові (історії листування, фото, відео), психологічні (зміни в поведінці дитини) та документальні (наприклад, реєстрація фіктивних акаунтів) сліди, які формуються саме способом дії злочинця. По-друге, за допомогою комплексного дослідження типових способів і слідів домагань дитини для сексуальних цілей можливо здійснити реконструювати події. Адже завдяки взаємозв'язку способів та слідів можна детально відтворити хронологію та логіку дій злочинця, навіть якщо прямі докази обмежені. По-третє, знання типових способів і слідів кримінального правопорушення конкретного різновиду дає можливість визначити особливості «почерку» злочинця; забезпечити обґрунтованість висунутих версій тощо.

Таким чином, інтегрований підхід до визначення типових способів і слідів кримінальних правопорушень є фундаментальним для ефективного розслідування домагань дитини для сексуальних цілей, дозволяючи максимізувати обсяг і якість зібраної доказової інформації. Бо як слушно зазначає з цього приводу В. В. Пясковський, саме спосіб учинення злочину, будучи елементом відповідної криміналістичної характеристики, містить в собі закономірні зв'язки слідів з ознаками відповідного складу злочину. Відповідно, «спосіб учинення злочину найбільшою мірою відображає форму зовнішнього прояву діяння та індивідуальні особливості, що притаманні лише йому»¹.

Система типових способів домагань дитини для сексуальних цілей представлена способами підготовки, безпосереднього вчинення та приховування. Тому висвітлення типових способів учинення виокремленої категорії кримінальних правопорушень буде здійснено згідно з наведеною їх структурою. Проте, щоб розкрити зміст типових способів домагань

¹ Пясковський В. В. Спосіб учинення злочину як елемент криміналістичної характеристики насильницьких злочинів проти статевої недоторканності неповнолітніх. *Науковий вісник Національної академії внутрішніх справ*. 2016. № 1 (98). С. 36.

дитини для сексуальних цілей, слід указати звернутися до кримінально-правової характеристики вказаних протиправних діянь.

Домагання дитини для сексуальних цілей є відносно новим складом кримінального правопорушення, яке було криміналізовано Україною в результаті її приєднання до Конвенції Ради Європи про захист дітей від сексуальної експлуатації та сексуального насильства¹. Зокрема, згідно зі ст. 156-1 КК України домаганням дитини для сексуальних цілей є пропозиція зустрічі, зроблена повнолітньою особою, у тому числі з використанням інформаційно-телекомунікаційних систем або технологій:

– особі, яка не досягла шістнадцятирічного віку, з метою вчинення стосовно неї будь-яких дій сексуального характеру або розпусних дій, у разі якщо після такої пропозиції було вчинено хоча б одну дію, спрямовану на те, щоб така зустріч відбулася;

– неповнолітній особі з метою втягнення її у виготовлення дитячої порнографії, якщо після такої пропозиції було вчинено хоча б одну дію, спрямовану на те, щоб така зустріч відбулася².

При цьому домагання дитини для сексуальних цілей можуть бути вчинені повторно або за попередньою змовою групою осіб, або щодо малолітньої особи³.

Враховуючи вразливість дитини перед протиправними намірами зловмисників і суспільну небезпеку кримінальних правопорушень по відношенню до них, особливо сексуального характеру, виправдано й обґрунтовано є побудова методики розслідування домагань дитини для сексуальних цілей. При цьому невід'ємним елементом такої методики, безперечно, є відповідна криміналістична характеристика. В останній містяться узагальнені відомості про закономірності механізму вчинення виокремленої категорії кримінальних правопорушень, зокрема: типові ознаки особи злочинця та потерпілого, способів і слідової картини вчинення правопорушення.

У представленому дослідженні прагнемо ретельніше зупинитися на особливостях одного із елементів криміналістичної характеристики домагань дитини для сексуальних цілей, а саме – способах їх учинення. Вони займають ключове місце в механізмі вчинення будь-якого кримінального правопорушення, в тому числі й домагання дитини для сексуальних цілей. Не дарма, в криміналістичній науці та слідчій практиці їх ідентифікують як «почерк» чи «візитну карточку» правопорушника.

Як указує М. В. Войчишена, спосіб учинення кримінального правопорушення як елемент криміналістичної характеристики методики

¹ Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо імплементації Конвенції Ради Європи про захист дітей від сексуальної експлуатації та сексуального насильства : Закон України від 18.02.2021 № 1256-ІХ. *Відомості Верховної Ради України*. 2021. № 20. Ст. 187; Конвенція Ради Європи про захист дітей від сексуальної експлуатації та сексуального насильства : Конвенція Ради Європи від 25.10.2007. *Офіційний вісник України*. 2012. № 93. Стор. 364. Ст. 3817.

² Кримінальний кодекс України : Закон України від 05.04.2001 № 2341-ІІІ. *Відомості Верховної Ради України*. 2001. № 25-26. Ст. 131.

³ Там само.

розслідування має значення для встановлення обставин скоєного кримінального правопорушення, особи злочинця та його характерних особливостей, взаємозв'язку елементів криміналістичної характеристики та їх взаємозалежності. Дослідження способу вчинення кримінального правопорушення дає можливість сформулювати рекомендації щодо методики розслідування кримінальних правопорушень, а на практиці – здійснення попередження, виявлення і розслідування кримінальних правопорушень, висунення слідчих версій і застосування тактичних прийомів щодо збирання¹.

У криміналістиці, зазвичай, спосіб прийнято трактувати в широкому розумінні як систему дій злочинця з підготовки, вчинення та приховування кримінального правопорушення. Такий підхід вважаємо найбільш удалим, оскільки він дозволяє прослідкувати специфіку протиправної діяльності на всіх етапах її вчинення. Більше того, виокремлюючи способи підготовки, безпосереднього вчинення та приховування домагань дитини для сексуальних цілей, можна одразу прослідкувати їх взаємозв'язок із іншими елементами криміналістичної характеристики, як то слідовою картиною.

Так, способи підготовки до вчинення домагань дитини для сексуальних цілей полягають у виборі жертви та налагодженні контакту із нею, зокрема, шляхом веденням з нею довірливих бесід у телефонному режимі, за допомогою переписувань у месенджерах чи соціальних мережах. Також до способів учинення вказаного різновиду протиправних діянь варто віднести створення акаунтів у різних застосунках і соціальних мережах, у тому числі й не від свого імені; підбір місця зустрічі з дитиною; підготовка предметів для розбещення чи виготовлення дитячої порнографії; створення групи осіб для вчинення домагань дитини для сексуальних цілей.

Щодо способів безпосереднього вчинення домагань дитини для сексуальних цілей, то аналіз кримінально-правової характеристики, а також механізму вказаних правопорушень указує, що вони представлені: формуванням пропозиції про зустріч дитини з дорослою (повнолітньою) особою злочинця з метою вчинення стосовно неї будь-яких дій сексуального характеру або розпусних дій або з метою втягнення її у виготовлення дитячої порнографії; здійснення під час зустрічі з дитиною дій сексуального характеру, пов'язаних із вагінальним, анальним або оральним проникненням в її тіло з використанням геніталій або будь-якого предмета [6, с. 62]; учинення під зустрічі з дитиною дій сексуального характеру, спрямованих на її фізичне чи/та інтелектуальне розбещення; виготовлення під час зустрічі з дитиною її зображення у реальному чи змодельованому відверто сексуальному образі та/або задіяної у реальній чи змодельованій відверто сексуальній поведінці, або будь-яке зображення статевих органів дитини в сексуальних цілях²; тощо.

¹ Войчишена М. Спосіб вчинення кримінальних правопорушень за фактами обігу порнографічних предметів. *National Law Journal: Theory and Practice*. 2019. № 12. С. 181.

² Кримінальний кодекс України : Закон України від 05.04.2001 № 2341-III. *Відомості Верховної Ради України*. 2001. № 25-26. Ст. 131; Симоненко Н. О. Кримінальна відповідальність за «грумінг». *Правова*

З приводу способів приховування домагань дитини для сексуальних цілей варто відзначити, що правопорушник може вчиняти відповідні дії на будь-якій із стадій своєї протиправною діяльності. Вказана група способів представлена використанням ніків замість справжніх імен, сторонніх або підставних облікових записів; переконанням дитини нікого не інформувати про її спілкування зі злочинцем, його пропозиції про зустріч, а також час і місце такої зустрічі; використанням VPN-сервісів і т. п.

Водночас, як наголошувалося раніше, типові способи нерозривно пов'язані з слідами домагань дитини для сексуальних цілей. Цей взаємозв'язок є фундаментальним для криміналістичного аналізу, оскільки саме сліди відображають і документують обраний злочинцем спосіб дії. Сліди – це не просто фізичні відбитки, а будь-які зміни в матеріальному чи ідеальному середовищі, які виникають внаслідок злочинної діяльності.

Для домагань дитини для сексуальних цілей, де прямі фізичні сліди насильства можуть бути відсутніми або прихованими, роль інших видів слідів стає першочерговою. Як указувалося вище, типовими способами вчинення цих злочинів є психологічне маніпулювання, використання інтернет-технологій, маскуванню своїх злочинних намірів тощо. При цьому кожен спосіб домагання дитини для сексуальних цілей призводить до утворення й залишення унікальних типових слідів.

Зокрема, у разі вчинення домагання дитини для сексуальних цілей шляхом використання психологічного маніпулювання, особа злочинця поступово завойовує довіру дитини, використовує лестощі, обіцянки подарунків чи пригод, шантаж, створює атмосферу таємниці. Як наслідок, такі діяння призводять до виникнення: психологічних змін у поведінці дитини (замкнутість, тривожність, агресія, проблеми зі сном, раптові зміни в успішності); уявних образів про погрози чи обіцянки, про що дитина може розповісти довіреним особам; записів розмов (якщо дитина їх вела); небажання спілкуватися на певні теми; уявних образів (спогадів дитини) про специфічні вислови чи фрази, які використовував злочинець.

Якщо особа злочинця вчиняє кримінальне правопорушення, передбачене ст.156-1 КК України, шляхом використання інтернет-технологій (онлайн-грумінгу), вона створює фейкові профілі, використовує чати, ігрові платформи, месенджери, надсилає повідомлення сексуального характеру, здійснює обмін зображеннями чи відео, відеодзвінки. У результаті таких діянь залишаються цифрові сліди, зокрема: історія листування, фото- та відеоматеріали на пристроях (телефонах, комп'ютерах, планшетах), дані про IP-адреси, логіни, час та тривалість онлайн-активності, інформація з серверів соціальних мереж та ігрових платформ, видалені, але відновлені файли, історія відвідування веб-сайтів, сліди використання VPN чи інших анонімізаторів.

Ще одним із способів учинення домагання дитини для сексуальних цілей є маскуванню особою злочинця своїх протиправних намірів, серед

іншого шляхом створення вигляду звичайного (безпечного) спілкування. Наприклад, через «фотосесії», «творчі заняття», «навчання», що насправді є прикриттям для домагань або отримання порнографічних матеріалів. У такому разі типовими слідами будуть документи, що нібито підтверджують правомірну діяльність (договори про надання послуг, розписки, дозволи), але є фіктивними; невідповідність між заявленою діяльністю та реально отриманими «продуктами» (наприклад, фотографіями); свідчення інших учасників про дивну чи невідповідну поведінку.

Крім того, у випадку вчинення злочинних технологій, пов'язаних із домаганням дітей для сексуальних цілей, поширеним способом їх учинення є залучення посередників, тобто використання інших осіб (як обізнаних, так і необізнаних) для передачі повідомлень, подарунків, організації зустрічей. Типовими слідами в такому разі будуть показання посередників, якщо вони усвідомлюють свою роль або можуть надати цінну інформацію; записи їхніх комунікацій зі злочинцем та жертвою; фінансові транзакції, що підтверджують винагороду посередників; аналіз зв'язків між усіма учасниками схеми. Крім того, злочинним технологіям, пов'язаним із сексуальним домаганням дітей властивий системний характер. Як наслідок, через множинні епізоди схожої поведінки учасників організованих злочинних угруповань утворюються й залишаються в обстановці однотипні цифрові або психологічні сліди, великий обсяг «продукції» (зокрема, дитячої порнографії), сліди відмивання коштів тощо.

Висновки. Отже, способи вчинення домагань дитини для сексуальних цілей є ключовим елементом відповідної криміналістичної характеристики, який представлений системою дій правопорушника з підготовки, безпосереднього вчинення та приховування вказаного різновиду правопорушень. Вони зумовлюються низкою факторів і знаходяться в кореляційних залежностях із особою потерпілого та злочинця, слідами злочину. Водночас типові сліди досліджуваних кримінальних правопорушень є безпосереднім відображенням способів вчинення домагань дитини для сексуальних цілей. Вони охоплюють не лише традиційні матеріальні сліди, а й величезний масив цифрових, психологічних та документальних відображень. Ефективне розслідування цих злочинів вимагає від слідчих глибокого розуміння цього нерозривного зв'язку, що дозволяє не просто виявляти окремі докази, а відтворювати цілісну картину злочинної події, ідентифікувати злочинця та забезпечити належну правову реакцію. Відсутність розуміння цього взаємозв'язку призводить до прогалин у розслідуванні та високого рівня латентності таких злочинів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Войчишена М. Спосіб вчинення кримінальних правопорушень за фактами обігу порнографічних предметів. *National Law Journal: Theory and Practice*. 2019. № 12. С. 178–181.

2. Конвенція Ради Європи про захист дітей від сексуальної експлуатації та сексуального насильства : Конвенція Ради Європи від 25.10.2007. *Офіційний вісник України*. 2012. № 93. Стор. 364. Ст. 3817.

3. Кримінальний кодекс України : Закон України від 05.04.2001 № 2341-III. *Відомості Верховної Ради України*. 2001. № 25-26. Ст. 131.

4. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо імплементації Конвенції Ради Європи про захист дітей від сексуальної експлуатації та сексуального насильства : Закон України від 18.02.2021 № 1256-IX. *Відомості Верховної Ради України*. 2021. № 20. Ст. 187.

5. Пясковський В. В. Спосіб учинення злочину як елемент криміналістичної характеристики насильницьких злочинів проти статевої недоторканності неповнолітніх. *Науковий вісник Національної академії внутрішніх справ*. 2016. № 1 (98). С. 36–46.

6. Симоненко Н. О. Кримінальна відповідальність за «грумінг». *Правова держава*. 2022. № 45. С. 58–65. DOI: <https://doi.org/10.18524/2411-2054.2022.45.254367>.

Стаття надійшла до редакції 09.11.2024

Yulia H. YATSIK,

Postgraduate Student

(Kharkiv National University of Internal Affairs, Kharkiv, Ukraine)

TYPICAL METHODS AND TRACES OF SEXUAL HARASSMENT OF A CHILD

The article provides a comprehensive study of the typical methods and traces of child grooming for sexual purposes, which represent one of the most complex and sensitive categories of criminal offenses in modern criminalistics. It is emphasized that the methods of committing a crime and its traces are inextricably linked elements of criminalistic characteristics. It is clarified that the method determines what changes will occur in the surrounding environment, and the traces, in turn, are a material or ideal reflection of this method. It is proven that such an integrated approach allows for the formation of a complete and objective picture of the crime event, which is a necessary prerequisite for successful investigation. It is established that the methods of committing child grooming for sexual purposes are a key element of the relevant criminalistic characteristics, represented by a system of offender actions for the preparation, direct commission, and concealment of this type of offense. Typical methods of child grooming for sexual purposes are identified and characterized in detail. In parallel with the analysis of methods, the article examines the typical traces of these crimes. It is emphasized that typical traces of child grooming for sexual purposes encompass not only traditional material traces but also a vast array of digital, psychological, and documentary reflections. It is underlined that an effective investigation of child grooming for sexual purposes requires investigators to have a deep understanding of the inseparable link between typical methods and traces, which allows not just for the discovery of individual

pieces of evidence, but for the reconstruction of a holistic picture of the criminal event, the identification of the perpetrator, and the ensuring of an appropriate legal response.

Keywords: *criminalistic methodology, sexual exploitation, sexual abuse, investigation methodology, child grooming for sexual purposes, criminalistic characteristics, typical methods, typical traces.*